

ஐஸ்வர்யா விசுவாசிகளோ, கண்ணை மூடிக் கொண்டு வழிபடும் போது தாம் தோற்கவில்லை என்று கருதுகின்றனர். அது அவர்களின் வறியமையான வரட்டு நம்பிக்கை தான். வறிய சிலரோ புலிகள் சிலையும் பாதை இன்னமும் சரியானது என்கின்றனர். எந்த சூயவிமர்சனத்துக்கும் புலிகள் உள்ளாகத் தவேயையில்லை என்கின்றனர்.

எல்லாம் சரியாக உள்ளதாக வரட்டுத் தனமாக கற்றுமுனைகின்றனர்.

புலிகள் தோற்று வருகின்றனர் என்று நாம் கருதுவதை, துரோகமாக, எட்டப்பட்ட தனமாக வழமையோல் காட்டுகின்றனர். இது எப்படி தோற்காமல் முன்னேறுகின்றது என்று அவர்களால், காட்ட முடியாதுள்ளது. புலிகள் எதைத் தான், தமிழ் மக்களுக்கு பற்றித் தருவார்கள் எனக் கட்ட அவர்களால் கற்ற முடிவதில்லை.

இப்படிப்பட்ட புலிப்போராட்டம் பல பத்தாயிரம் மக்களின் மனித உயிர்களை காவா கொண்டது. போராட்டத்தின் பெயரில், இரண்டு பத்தாயிரம் இளமையும் துடிப்பும் தியாக உணர்வும் கொண்டவர்களை பெயரில் பலியிட்டுள்ளனர். புலியுடன் முரண்பட்டதால் இதயேளவா எண்ணிக்கை கொண்ட துடிப்பும் ஆர்வமும் தியாக உணர்வும் கொண்டவர்களை துரோகிகள் என்று முத்திரை குத்தி கொன்றனர்.

இப்படி ஒரு சமீப கமே புலியின் சொந்த நலன் சார் அரசியலுக்குள்ளான மதிப்பீட்டுக்குள்ளாகியது. துரோகி அல்லது தியாகி என்ற அரசியல் வரையறைக்குள் அனாதையையும் வரட்டுத் தனமாக உள்ளடக்கினர். அதற்குள் தான் அவர்கள் போராட்டம் நடத்தினர். புலிகளின் குறுகிய அறிவுக்கு ஏற்ப, அவை மிக எளிய அரசியல் சமன்பாடாகியது. இப்படி அதன் அரசியலே குறுகிப்போனது.

அவர்கள் தமது குறுகிய புலி அரசியலகைக் கொண்டு, ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் கட்டத்தை மலேமும் ஓடுக்கினர். இப்படி உண்மையான தசேயத்துக்கு தலமை தாங்க வணேட்டிய புரட்சிகரமான மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். இப்படி தசேயத்துக்கு தலமை தாங்கும் தகுதியை புலிகள் இழந்தனர். புலிகளின் இராணுவ பொம்மைகளின் ஆட்சியை, மொத்த மக்கள் மலே திணித்தனர். அனாதையும் இராணுவ வகைப்பட்ட இராணுவ ஆட்சியாகியது. தமிழ்த் தசேயப் போராட்டத்தின் நியாயமான தன்மை என்பது, இராணுவத் தன்மையாகி, அதையே அது மறுக்கத் தொடங்கியது. ஒரு இராணுவ சீனியம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் மலேமும் மலேமும் ஆழமாக ஓடுக்கப்பட்டனர். சமீக உள் முரண்பாடுகளான ஓடுக்குமுறை ஒருபுறம். அதன் மலே சிங்கள பரேினவாத ஓடுக்குமுறை மறுபுறம். புலிகள் ஓடுக்குமுறை, மக்கள் தமது வாழ்வையே தாங்கிக் கொள்ளமுடியாத அவலமான வாழ்வுக்குள் வீழ்ந்தனர். சமீகம் தப்பிப் பிழைக்க வணேட்டிய அவல நிலை ஏற்பட்டது.

புலிகள் இதை எதிரியின் நடவடிக் கையாக மூத்திரை கூத்தினர். இப்படி புலிகள் அரசியல் என்பது குறுகிவந்தது. தன்னையே நியாயப்படுத்த, சமீகத்தில் எதிரியை உற்பத்தி செய்வதே புலி அரசியலாகியது. சமீக முரண்பாடுகளையே புலிகள் தமது எதிரிக் குரிய அடையாளமாக கினர். தமது எதிரிகளின் அடையாளம், இந்த முரண்பாடுகளினான அடையாளமாக மாற்றினர். இப்படி தமிழ் மக்களின் எதிரிகள் என்று, ஆயிரமாயிரமாக புலிகள் உருவாக்கினர். இப்படி சமீகமே புலிக் கு எதிராக மாறியது. தமிழ்த் தசேயமே புலிக் கு எதிராக மாறியது. தமிழ் மக்களின் அரசியல் உரிமைகளை மறுத்து, புலி உரிமையை அதனிடத்தில் திணித்துவிட்டனர். இதை கண்காணிக்க மக்கள் மலே வன்முறையை ஏவினர்.

உண்மையில் இப்படி தமிழ்ச் சமீகம் சொல்லவும் மெல்லவும் முடியாத பாரிய

புலிப் பாசிசம் சொந்த மக்களை மட்டும் ஓடா என்று துரத்தவில்லை. தமிழ் மக்களுடன் சேர்ந்து போராடிய முஸ்லீம் மக்களை, கட்டடாகவோ அடித்து விரட்டினர். வாழ்ந்த பழியை விட்டே அவர்களை துரத்தினர். புலிகளின் குறுகிய புலிப்போராட்டம், அனாதைத் து மக்களையும் துரத்தி அடித்தது. மக்கள் தமது வாழ்வுக்காக போராட வணேடியவர்கள், தமது வாழ்வை இழந்தனர். குற்றைத் து மக்களுக்காக போராட வணேடியவர்களால், மக்கள் வாழ்வை இழந்த அவலம். இப்படி இந்தப் போராட்டம், தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக மாறியது. இதைத் தவறு என்றவர்களை துரோகி என்றனர். வட்டெடியும், கொத்தியும், சூட்டும் போட்டனர்.

இப்படி போராட்டம் என்ற பெயரில் மக்கள் சிதைக்கப்பட்டு சின்னாபின்னமாக சிதறியபோய் அவர்கள் உதைப்பட்ட நிலையில், ஐயோ போராட்டமே வணேட்டாம் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். போராட்டம் என்பது வறும்மனே, புலிகளின் அபிவிருத்திக்குள் சூரூங்கி வட்டெடியது.

இந்த வட்டெடிப்போன அரசியல் சமீகத்தின் இழிவான ஆதிக்கத்தை சார்ந்த தன்னையிலை நிறுத்த முன்னைத் தது. யாழ் மயைவாதம் தலகைக் கேற, பிரதேசவாத உணர்வுகளைக் கொண்ட முழு தமிழ் சமீகத்தையும் இதற்குள் ஓடக்கினர். பிரதேசவாத உணர்வுகளையும், அது சார்ந்த ஓடக்குமுறையைத் தக்கவதைத் தபடி, பிரதேச ரீதியாக மக்களைப் பிரித்தாளுவதை கயையாண்டனர். இன்று இதன் விளைவால் பிரதேசங்கயையே விட்டு ஓட வணேடிய அளவாக்கு, புலிகள் பிரதேசவாத அரசியல் இருண்டு போனது. வட்டெடிச்சதுக்கு பதில் இருண்டு என்பதே புலி அரசியல்.

எங்கும் எதிலும் சீனியவாதம். புலிப் போராட்டம் அறநெறியற்ற ஒன்றாகியது. பொதுவாக இந்த சமீக அமைப்பில் நிலவும் தந்தைக்குரிய வழிகாட்டல் கிடயைத் தது. தாய்க்குரிய கனிவு கிடயைத் தது. தலமைகைக்குரிய சமீகப் பொறுப்பு கிடயைத் தது. அடி உதை, வட்டெட்குக் கொத்து, போட்டுத் தள்ளுதல், சதியும் சீதும், பொய்யும் புரட்டும், இதுவன்றி புலியில்லை என்றாகிவிட்டது.

---

12 / 15

மக்களுக்கு வகைக்கும் அரசியல் தீர்வை அல்லவா அவர்கள் கோரியிருக்க வேண்டும். இது கட்ட தரையாமல் புவிகள் அரசியல் நடத்தினர். இப்படி புலி அரசியல் பரேனவாத அரசை பாதுகாக்கும் அரசியலாகிப் போனது. தமிழ் மக்களின் அரசியல் உரிமையை மறுக்கும் புவிகள், எப்படி அதை அரசிடம் கோருவர் என்பதே இங்கு நிதர்சனமாகியது.

இந்தியாவை நிர்ப்பந்திக்கும் வகையில், இந்தியா வாலாட்டாத வகையிலும், இந்திய மாநிலங்களுக்கு குற்றைத் ததையும் நாம் பசே முடியாது என்று அழகாகவும் ஆணித் தரமாகவும் இராஜதந்திரமாகவும் கற்றியிருக்க முடியும். இப்படி உலகை வலுவதற்கு எத்தனையோ இராஜதந்திர அரசியல் வழிகள் இருந்தது. எல்லாவற்றையும் புவிகள் நாசமாக கினர்.

எங்கும் எதிலும் இருட்டது. தமிழ் மக்கள் வளிச்சத்தைப் பார்க்க எந்த வழியுமில்லை. இந்த நிலை தொடர்ந்தால், இன்னும் புத்து வருடத்தில் தமிழ் மக்கள் எம்மண்ணில் வாழ்ந்தார்கள் என்று சொல்லும் வகையில் எதுவும் எஞ்சாது. தமிழ் இனமே இன்று குறுகி சிறுத்துவிட்டது. இலங்கையில் இரண்டாவது பெரிய இனம், நாலாவது சிறிய இனமாக எப்போதே மாறிவிட்டது. மக்கள் சொந்த வாழ்வைத் துறந்தோடுகின்றனர். தமிழ் மக்கள் அங்கு வாழ்வதற்காக இருக்கமாட்டார்கள் என்ற நிலைக்கு, புவிகள் தமிழ் மக்களின் வாழ்வைக் காண சமூகத்தை அழித்துவிட்டனர்.

புவிகள் பாராட்டும் தோற்றுப் போவது இப்படித் தான். எங்கும் எதிலும் தோல்வி. அவர்களின் வாழ்வைத் தீர்ப்பானவ சாகசங்கள் கட்ட பெரும் தோல்வியில் முடிகின்றது. மீள்வதற்கான மீட்சிக்கான பாதை கிடையாது. சூயவிமர்சனம் என்ற மீள்வதற்கான பாதையை, எல்லாம் சரியாக சிறப்பாக நடப்பதாக நம்பும் கொங்கிரீட்டைப் போட்டு அடத்தது வதைத்துள்ளனர்.

இப்படி கடந்து வந்த வரலாறு எங்கும் பாரிய மனித விரோதத்துடன் அரங்கேறியது. மனித விரோதமல்லாத எதையும், அவர்கள் உருவாக்கியது கிடையாது. தமிழ்த் தசீய விடுதலைப் போராட்டம் மக்களுடையது என்பதையே மறுத்தனர். அனாதையையும் புலியாக்கி, புலிப் போராட்டமாகி குறுக்கினர். வறும் வரட்டுத் தனமான நம்பிக்கையைக் கொண்டு, உயிராற்றல் உள்ளவற்றை கருக்கினர். குறுகி குறுகி, வன்னிக்குள் முடங்கிய நிலைக்குள் சனென்றுவிட்டனர்.

அங்கு வாழ்ந்த மக்களை தப்பியோடாத வண்ணம் சிறைப்பிடித்தனர். தம்மைச் சுற்றி தமது பாதுகாப்புக்காக அவர்களை நிறுத்தியுள்ளனர். மக்கள் வளையிறோத வண்ணம், ஒரு திறந்த வளைய சிறையில் மக்களை அடத்தாள்ளனர். புலிகள் தமது குறுகிய வட்டத்தை சுற்றி நடக்கின்றனர். அவர்களுக்கு மனித கடியங்களாகவே வன்னி மக்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர்.

இப்படி வன்னியில் ஒரு லட்சம் மக்கள் புலிகளால் சிறைவகைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களை பலாத்காரமாக ஆயுதபாணியாக்குகின்றனர். இந்த மக்களைக் கொண்டு தான், மீட்சிக்கான புலிகளின் இறுதி தற்கொலைக்கு ஒப்பான தமது தாக்குதலை நடத்த முனையின்றனர்.

ஆனால் புலிகளின் ஆயுதம் ஏந்திய படையிரிவும், அவர்களால் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட மக்களின் உளவியல் என்பதும், போராடும் ஆற்றலை இழந்துவிட்டது. யுத்தத்தை விரும்பாத மக்கள் முன், யுத்தம் வலிந்து திணிக்கப்படுகின்றது. இது எண்ணிக்கையற்ற மனித இழப்பையும், தமிழ் தாய்மையையுமே தொப்புவர் கொடியுடன் அறுத்தெறிக்கின்றது. மனித அவலமும், மனிதத் துயரமும், வன்னி மேல் கவிழ்ந்து கிடக்கின்றது. மனித வாழ்வே பிணமாகி நாற, மக்கள் நடப்பிணமாகி விட்டனர். தாம் எதற்கு உயிரோடு வாழ்கின்றோம், ஏன் வாழ்கின்றோம் என்று திரியாத ஒரு நரக வாழ்க்கை.

15 / 15